

Críticateatre

Imma Merino

Condemnats a la repetició

'La farsa de Walworth'

Director: Pere Puig
Temporada Alta. Sala La Planeta
(Girona). 18 d'octubre

Walworth és el barri de Londres on Charles Chaplin va viure la seva infantesa miserable. Però per a *La farsa de Walworth*, en què tres irlandesos viuen confinats en un pis, el dramaturg Enda Walsh ha tingut presents Els Tres Guillats (The Three Stooges), un trio de còmics de Brooklyn que, del 1922 al 1970, van protagonitzar situacions (primer al teatre i després fent curts al cinema i la televisió) amb un humor agressiu i fins una certa violència física. Es diu que van durar tant junts perquè van estar tenallats per contractes que van obligar-los a "repetir-se". Els "tres guillats" (un pare i els seus dos fills) de *La festa de Walworth*, que Pere

Puig ha posat en escena en un espectacle estrenat el cap de setmana passat a La Planeta dins Temporada Alta, estan condemnats a repetir cada dia l'última jornada que van viure junts a Irlanda. El perquè de la seva marxa és una tragèdia que anirà més o menys revelant-se i que, com va dir Marx a propòsit dels fets històrics, va repetint-se com una farsa amb agressions (clatellots, cops de paella, etc.) que remetent a certa crueltat del cine còmic mut.

Tres actors (a la segona part, amb Yolanda Sey, s'incorporarà una visitant inesperada) interpreten els diversos personatges (entre els quals, femenins, que assumeix Jordi Subirà, i bé Pep Vila només encarna el pare) de l'última jornada irlandesa. Atrapats en el seu món de repetició, els tres protagonistes (o els seus in-

L'obra d'Enda Walsh, a Temporada Alta ■ J. SABATER

tèrprets) també encarnarien una mena de joc meta-teatral: els actors com a éssers condemnats a la repetició de la representació dramàtica.

La farsa de Walworth permet riure, però el riure va congelant-se: el seu

món és sinistre, allò familiar es fa inquietant. Tot allò que semblaria una protecció o una referència identitària (la família, el país d'origen, la vida ordenada en la repetició dels actes) s'hi fa present com una opressió violenta de la figura patriarcal. L'obra de Walsh, irlandès resident a Londres, és complexa per l'estructura i una densitat que transita en la seva tèrbola mar de fons. També perquè, amb la seva inspiració en l'*slapstick*, exigeix un ritme diabòlic i molta precisió.

Pere Puig ha assumit el repte amb uns actors (s'hi ha d'afegir Oriol Casals, capaç de metamorfosis sorprenents) entregats a l'empresa. Pep Vila, que em va fer recordar Bob Hoskins, té grans moments. És una obra potent i exigent abordada en un muntatge que segur que anirà madurant i afinant-se.

Domènech rep el Ferrater

El poeta guixolenc, finalista ara fa set anys, guanya el premi amb 'El Càcol'

Xavier Castillón
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Josep Domènech Ponsatí (Sant Feliu de Guíxols, 1966) ha guanyat el 13è premi de poesia Sant Cugat a la memòria de Gabriel Ferrater, amb l'obra *El Càcol*, set anys després d'haver quedat finalista del mateix guardó amb *Apropiacions degudes & Cia*. Va ser la primera i única vegada en la història del premi que l'obra finalista també es va publicar.

Aquest és el premi de poesia més ben dotat de l'Estat espanyol -7.250 euros- i el llibre serà publicat el març vinent per Edicions 62. El jurat del premi està format per Xavier Folch, Francesc Garriga, Imma Monsó,

Domènech i Ponsatí, quan va quedar finalista ■ J.R.

Marta Pessarrodona i Jordi Cornudella.

"El títol del llibre, *El Càcol*, ve d'un carrer de Calonge, el poble dels meus pares. El llibre en si és el fruit -madur, però no macat, espero- d'una feina de quatre anys", diu Domènech i Ponsatí, que des de fa gairebé un any i mig està escrivint prosa: "És una mena d'autobiografia vicària, a partir dels subratllats dels llibres que he anat llegint al llarg de la meua vida." ■

Si coneguéssim bé la nostra història, hauríem sortit al carrer molt abans

L'any 14 de cada segle ha estat decisiu per a la història de Catalunya. El llibre **14 RAONS** és un retrat fidel i apassionant de la relació de Catalunya amb els seus veïns, des del 714 fins al 2014.

Antoni Sant ens presenta 14 raons per entendre el moment que vivim, en una obra fonamentada en els treballs de Ferran Soldevila, Jaume Vicens Vives i Pierre Vilar, amb il·lustracions de Lluís Mateu.

24, 25 i 26 d'octubre,
en exclusiva amb

EL PUNT AVUI+

[714 - 814 - 914 - 1014 - 1114 - 1214 - 1314 - 1414 - 1514 - 1614 - 1714 - 1814 - 1914 - 2014]

Els subscriptors i lectors que no hagin pogut aconseguir aquest producte al quiosc el podran demanar a partir del dilluns 27 d'octubre trucant al Club del Subscriptor al 902 22 10 10. Lliurament als locals d'El Punt Avui de Girona i Barcelona i d'El 9 Nou de Vic o enviament per missatger (enviament a l'Estat espanyol gratuït per a subscriptors i amb un cost de 4,05 € per a no subscriptors).